

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 149/20
V Lucemburku dne 3. prosince 2020

Rozsudek ve věci C-62/19
Star Taxi App SRL v. Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București
prin Primar General a Consiliul General al Municipiului București

Služba, jejímž předmětem je přímé propojování zákazníků s řidiči taxislužby pomocí elektronické aplikace, je službou informační společnosti, pokud není nedílnou součástí celkové služby, jejíž hlavní složkou by byla přepravní služba

Star Taxi App SRL, společnost se sídlem v Bukurešti (Rumunsko), provozuje aplikaci pro chytré telefony, která přímo propojuje uživatele taxislužby s řidiči taxislužby. Tato aplikace umožňuje provést vyhledávání a zobrazit seznam dostupných řidičů taxislužby. Zákazník si pak může vybrat jednoho z řidičů z tohoto seznamu. Tato společnost nepředává objednávky řidičům taxislužby a nestanoví jízdné, které je placeno přímo řidiči na konci jízdy.

Dne 19. prosince 2017 přijala Rada města Bukurešti rozhodnutí č. 626/2017, kterým byla rozšířena povinnost získat předchozí povolení k činnosti tzv. „dispečinku“ na provozovatele počítačových aplikací, jako je společnost Star Taxi App. Za porušení tohoto předpisu byla společnosti Star Taxi App uložena pokuta ve výši 4 500 RON (přibližně 929 eur).

Vzhledem k tomu, že společnost Star Taxi App měla za to, že její činnost představuje službu informační společnosti, na kterou se vztahuje zásada zákazu předchozího povolení stanovená směrnicí o elektronickém obchodu¹, podala k Tribunalul București (soud prvního stupně v Bukurešti, Rumunsko) žalobu na zrušení rozhodnutí č. 626/2017.

V tomto kontextu se Tribunalul București táže Soudního dvora, zda služba spočívající v přímém propojování zákazníků s řidiči taxislužby pomocí elektronické aplikace představuje službu informační společnosti. Pro případ, že tomu tak je, se Soudního dvora dále táže, zda je taková právní úprava, jako je rozhodnutí č. 626/2017, v souladu s unijním právem².

V dnešním rozsudku Soudní dvůr nejprve uvádí, že služba nabízená společností Star Taxi App splňuje definici „služby informační společnosti“ směrnice o elektronickém obchodu, neboť tato služba je poskytována za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb. V tomto ohledu je irelevantní, že je taková služba poskytována bezplatně osobě, která se chce přemístit nebo se přemísťuje po území města, jelikož vede k uzavření smlouvy o poskytování služeb mezi poskytovatelem této služby a každým autorizovaným řidičem taxislužby, jež je spojena s úhradou měsíčního paušálu ze strany tohoto řidiče.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399).

² Jmenovitě články 1 a 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. 2015, L 241, s. 1), články 3 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. 2000, L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399), články 9, 10 a 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. 2006, L 376, s. 36), jakož i článek 56 SFEU.

Podle judikatury³ Soudního dvora však nelze mít za to, že služba spadá pod pojem „služba informační společnosti“, i když má vlastnosti obsažené v definici. To platí zejména, je-li tato zprostředkovatelská služba podle všeho nedílnou součástí celkové služby, jejímž hlavní složkou je služba s jinou právní kvalifikací.

V tomto ohledu Soudní dvůr konstatoval, že služba poskytovaná společností Star Taxi App je doplňkem již existující, organizované služby přepravy vozidly taxislužby. Poskytovatel navíc nevybírá řidiče taxislužby, nestanovuje ani nevybírá jízdné a neprovádí kontrolu kvality vozidel a jejich řidičů ani kontrolu chování těchto řidičů. Z toho vyplývá, že tuto službu nelze považovat za nedílnou součást celkové služby, jejíž hlavní složkou je přepravní služba.

Soudní dvůr poté posoudil, zda je taková právní úprava, jako je rozhodnutí č. 626/2017, v souladu s unijním právem.

Nejprve ověřil, zda takové rozhodnutí představuje technický předpis. Směrnice o „postupu při poskytování informací“⁴ totiž stanoví, že členské státy neprodleně sdělí Komisi každý návrh „technického předpisu“. Vnitrostátní právní úprava týkající se „služby informační společnosti“ je kvalifikována jako „technický předpis“, pokud se specificky zaměřuje na služby informační společnosti a je závazná, zejména při poskytování dotčené služby nebo při jejím používání v členském státě nebo na jeho větší části.

Vzhledem přitom k tomu, že rumunská právní úprava nikterak nezmiňuje služby informační společnosti a týká se bez rozdílu všech typů služeb „dispečinku“, ať již jsou poskytovány telefonicky nebo prostřednictvím počítačové aplikace, má Soudní dvůr za to, že nepředstavuje „technický předpis“. Z toho vyplývá, že povinnost předchozího sdělení návrhů „technických předpisů“ Komisi se na takovou právní úpravu nevztahuje.

Soudní dvůr poté připomíná, že směrnice o elektronickém obchodu zakazuje členským státům podmínit přístup k činnosti poskytování „služeb informační společnosti“ a její výkon režimem předchozího povolení nebo jakýmkoli jiným požadavkem s rovnocenným účinkem. Tento zákaz se však nevztahuje na povolovací režimy, které se zvláště a výhradně nezaměřují na „služby informační společnosti“, jako je tomu v případě rozhodnutí č. 626/2017.

Směrnice „o službách“⁵ umožňuje členským státům za určitých podmínek podmínit přístup k činnosti poskytování služeb takovým režimem. Těmito podmínkami jsou: nediskriminační povaha režimu, jeho opodstatnění naléhavým důvodem obecného zájmu a absence méně omezujících opatření umožňujících dosažení stejného cíle.

V tomto ohledu má Soudní dvůr za to, že je na předkládajícím soudu, aby ověřil, zda existují naléhavé důvody obecného zájmu odůvodňující povolovací režim pro služby „dispečinku“ taxislužby. Režim povolení však není založen na kritériích odůvodněných naléhavým důvodem obecného zájmu, pokud je udělení povolení podmíněno požadavky technologicky nepřiměřenými pro danou službu.

Soudní dvůr rozhodl:

- zaprvé, **služba, jejímž předmětem je přímé propojování zákazníků s řidiči taxislužby pomocí elektronické aplikace, představuje „službu informační společnosti“, pokud tato služba není neoddělitelně spojena s přepravní službou taxislužby, takže netvoří její nedílnou součást;**
- zadruhé, **právní úprava místního orgánu, která podřizuje poskytování „služby informační společnosti“ získáním předchozího povolení, kterému již podléhají ostatní poskytovatelé**

³ Rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Airbnb Ireland (C-390/18, bod 50, viz rovněž TZ [162/19](#)), a rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Asociación Profesional Elite Taxi (C-434/15, body 38 až 44, viz rovněž TZ [136/17](#)).

⁴ Viz poznámka pod čarou 2.

⁵ Články 9 a 10 směrnice 2006/123.

služeb dispečinku taxislužby, nepředstavuje „technický předpis“ ve smyslu směrnice „o postupu při poskytování informací“;

- zatřetí, **směrnice o elektronickém obchodu nebrání tomu, aby byl na poskytovatele „služby informační společnosti“ použit povolovací režim použitelný předtím na poskytovatele hospodářsky rovnocenných služeb, které nepředstavují služby informační společnosti.**

Konečně uvádí, že **směrnice „o službách“ brání použití takového povolovacího režimu, pokud tento režim nesplňuje kritéria stanovená v této směrnici, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106